

Za nas je v sedanjih okoliščinah edini izhod združitev pod zmagoslavim žezlom srbskega regenta.

7. A pravijo, da so Srbi druge vere, namreč pravoslavni. No, Srbi ne bodo nikoli tako divjali kakor so divjali luteranski pastori, ki so se pri-tepli iz Nemčije. Skoraj pol stoletja smo bili v zvezi z luteransko Nemčijo, pravoslavni so nam pa vendar veliko bližji ko luterani.

Za vero se ni nikomur bati. Nam katoličanom je le treba zvesto po veri živeti, da se bodo drugo-verci nad nami zgledovali. Če bomo pa dajali po-hušanje in če se bo naša vera izrabljala za to, da bi zopet prišli pod živinski nemški jarem, bomo sami krivi, če nas bodo drugoverci zani-čevali.

Slahejši se mora ravnati po močnejšem, če hočemo, da nam Srbi kot bratje pomagajo, ne moremo vendar zahtevati, da bi radi nas pognali svojo vladarsko hišo, ki je s svojim ljudstvom vse drugače združena kakor poprej visoki Hababuržani.

Kmet v Srbiji.

Srbija je popolnoma kmetijska država in temu primerna je tudi vsa zakonodaja. Veleposestev v Srbiji ni. Vsa zemlja v Srbiji je razdeljena med srednje in male kmetijske posestnike. Značilno je tudi, da po srbskem zakonu kmet ne sme podpi-sati menic. Tudi je kmetu zagotovljena najmanjša posest, ki se mu ne more nikdar vzeti. Kmetu mora ostati 6 orlov zemlje, hiša, potrebno polje-delsko orodje, 2 vola ali konja, krava s teletom, nekoliko svinj in ovac ter hrana za družino in ži-vino za eno leto. Tega kmet ne more zapraviti, niti se mu ne sme prodati na dražbi.

Tako je torej srbski kmet obvarovan pred ne-srečo, da bi nekega dne pognali na cesto njega in njegovo družino. Take zakone pa je mogla Srbija ustvariti le, ker tam vlada res le ljudstvo same po svojih zastopnikih.

Dr. Korošec o uspehu svo-jega bivanja v inozemstvu.

Dr. Korošec je izjavil v Zagrebu o uspehu svojega bivanja v Švici in Parizu med drugim tudi sledeče:

Vsi naši prijatelji v inozemstvu, med njimi najvišje evropske osebnosti, s katerimi sem stopil v stik, so mi priporočale, naj čimprej izvršimo naše ujedinjenje s Srbijo. Posvetoval se je z mi-nistrskim predsednikom Klemansjem in zunanjim ministrom Pichonom. Obiskal je zastopnike časopisja in voditelje raznih političnih strank. Povsod je zastopal odločno jugoslovanske interese proti italijanski pohlepnosti po ozemlju, ter dobil povsod vtis, da goje vsi iskreno dobrohotnost za našo pravično stvar, Londonski dogovor, ki določa, da sme Italija zasesti in obdržati ozemlje, ki ga je sedaj zasedla, res veže Angleže in Francoze, ne veže pa Amerike. Treba je naglašati napram temu londonskemu dogovoru, da tudi Italija s svoje strani ni izpolnila vseh onih dolžnosti, ki jih je v tem dogovoru prevzela, da zato tudi ni izklju-čeno, da bosta Anglija in Francija zahtevali po-pravek tega dogovora. V Parizu je stopil v stik dr. Korošec tudi z ameriškim zastopnikom in osebnim prijateljem Wilsona, polkovnikom Hou-sejom. Tudi napram temu je zagovarjal našo na-rodno stvar ter odnesel jako ugoden vtis. Potom nega je zaprosil ameriško vlado, naj pošlje v Jugoslavijo hrane za kakih pet milijonov prebi-valcev, obleke in obutve pa za kakih sedem mi-lijonov prebivalcev, kar mu je bilo tudi obljubljeno. V Parizu je obiskal tudi angleškega in italijanskega poslanika ter jima razložil jugoslovansko stališče. Povsod je poizkušal vzbuditi zanimanje za našo stvar, pojasneval je naše razmerje do bratske Sr-bije ter porabil priliko, da je na nekem shodu radikalnih socialistov v Parizu, ki tvorijo naj-večjo stranko v francoskem parlamentu, seznanil javnost o jugoslovanskih težnjah. Dosegel je, da je stranka sprejela resolucijo, da spremilja dobro-hotno naša narodna stremjenja in da obsoja ita-lijansko pohlepnost po tujem ozemlju.

Na poziv osrednjega odbora Narodnega veča je 26. novembra zapustil Pariz, kjer sta ostala še Trumbić in Pašić, in se vrnil v domovino.

Dr. Korošec pri regentu Aleksandru.

Regent Aleksander je v posebni avdijenci sprejel predsednika Narodnega Veča dr. Antona Korošca. Avdijenca je trajala tri četrti ure. Dr. Ko-rošec je regentu obširno poročal o svojih konfe-

rencah v inozemstvu in mu podal vsa potrebna pojasnila o končnih uspehih vseh svojih pogajanj. Nato ga je informiral točno in izčrpno o narodnih razmerah na Štajerskem in Koroškem in o polo-žaju prekmurskih Slovencev. Podal mu je sliko narodnega razmerja med Slovenci in Nemci na naših mejah. Regent Aleksander je z živahnim za-nimanjem sledil njegovim izvajanjem, zlasti kar se tiče narodnih razmer na slovenski severni meji, in obljubil vso pomoč celokupne jugoslovanske države, da se vse zahteve Slovencev na teh mejah ugodno rešijo.

Regent Aleksander Slovincem.

Na pozdrav narodne vlade SHS v Ljubljani je regent Aleksander 8. decembra poslal brzojavno zahvalo, v kateri izjavlja, da mu težko ožaloščenje Slovenije prizadeva največjo in prvo vladarsko skrb. Narod in vlada, tako nadaljuje, hočemo sto-riti vse, da se naša svobodna demokratična Jugo-slavija zedini in razvije v svojih od Boga ji danih mejah, v katerih naj se združijo vsi bratje našega milega jezika. Naš troimeni narod je izvršil veliko delo zedinjenja. Zmagal je v težkih bojih s kras-nimi uspehi. Trdno sem prepričan, da se tudi ta poslednji boj konča častno tem bolj, ker gre za uresničenje idealov, katere je v tako vzvišeni obliki slovesno proglasil predsednik Wilson, in katere so priznali naši plemeniti zavezniki.

Nemško nasilje na Koroškem.

V soboto, dne 7. decembra se je navalila tolpa v vojake preoblečenih Nemcev na kraj Št. Lipš ob Krki na Koroškem. Tolpa je razbila na župnišču vse tipe in je s silo vlomila v župnišče. Bilo je okoli polnoči. Nemški divjaki so vpili kot zbesneli in so potegnili župnika iz postelje, ga opljuvali, sramotili, topli, in ga na pol oblečenega vlekli kot tala čez Krko. Še do danes se ne ve, kje je ubogi župnik in kakšna je njegova usoda.

V pondeljek popoldne je nemška vojaška dru-hal v kraju Trixen ob Krki odpeljala župnika Slo-venca Dolinarja. Poveljnik jugoslovanske posadke v Velikovicu, nadporočnik Malgaj je izvedel o na-silstvih in takoj odjezdil z nekaterimi drugimi konjeniki v Trixen. Kraj je dal zasesti, sam pa je jezdil za nemškimi divjaki. Malgaj jih je dehitel in jih je sam razorožil ter tiral proti Velikovicu. Rešil je tudi župnika neljubega položaja. Nemške nasilneže je tiral v Velikovec, kjer jih je vrgel v ečo. Župnik Dolinar, ki je bil ves pobit, premočen, lačen in utrujen, se je med potjo zgrudil pred hišo nekega slovenskega kmeta na tla. Gostoljubni Slo-venec je vzel župnika pod svojo streho. Župnik se je okrepal in je zopet odšel naprej. Kmalu na to je privrelo 50 Nemcev pred hišo tega kmeta, vodil jih je nek nemškutar, in so klicali kmeta na odgovor, zakaj je vzel župnika pod svojo streho. Nato so kmeta in njegovo družino pretepli, hišo pa popolnoma razbili in zažgali.

V torek jutraj je prišel iz Št. Jana ob Mo-stiču član tamošnjega Narodnega sveta, Kofler. Pripovedoval je, da so Nemci napadli slovensko vas Št. Janž. Kofler se je komaj in komaj rešil, da ga niso ubili. Njegovo ženo, otroke in skoro vse vaščane so nemški suroveži odgnali kot tale. Vas so popolnoma izropali. Selo izgleda huje kot kraj, kjer je divjala vojska. Sploh se množijo v velikovškem okraju nasilstva in grozovitosti napram Slovincem. Vsak, kdor je Slovenec, mora čutiti nemško maščevanje. Slovensko prebivalstvo je raz-burjeno. Vse beži proti Velikovicu. Pomoč je nujno potrebna.

Nemec je, kar se tiče krutosti napram Slo-vincem, huji kakor Hun ali Turčin.

Napad na Velikovec.

Velikovec, 11. dec.

Zvečer dne 10. decembra ob 9. uri so Nemci napadli Velikovec. Streljali so z vso silo na mesto. Jugoslovanska posadka je krepko odgovarjala in je napad slavno odbila.

Jugoslavija od Soče do Vardarja.

Predsedstvo Narodnega veča SHS je izdalo v sporazumu s srbsko vlado proglas, v katerem na-znanja, da se je dne 1. decembra ob 8. uri zvečer proglasilo v svečanem nagovoru na prestolonasled-nika Aleksandra ujedinjenje celokupnega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov v enotno jugoslovan-sko državo pod vlado kralja Petra, oziroma pre-

stolonas ednika Aleksandra kot regenta. Prestolo-naslednik Aleksander je v svečanem prestolnem odgovoru prevzel vlado in bo sestavil skupno mi-nistrstvo za celo Jugoslavijo. Narodna vlada SHS v Ljubljani je o tej priliki pozdravila regenta Ale-kсандra, ki je v svojem odgovoru zagotovil, da je njegova prva vladarska skrb, da se vse ozemlje, kjer bivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, združi v novi državi SHS, ki bo segala od Soče do Vardarja.

V nekaterih dneh se odpelje regent Aleksan-der v Pariz, kjer se bo sklepalo o bodočih mejah Jugoslavije. Dr. Korošec je določil, da bosta re-genta Aleksandra spremljala na potovanju v Pariz vodja tržaskih Slovencev, dr. Rybar in inženir Mačkovšek, ki je natančno poučen o naših zahtevah glede narodnih mej.

Italijani zapuščajo zasedeno jugo-slovansko ozemlje.

V Maribor je dospel zdravnik iz Pulja, ki pripoveduje, da so Italijani že začeli zapuščati naše ozemlje. Med italijanskim vojaštvom je na-stalo veliko revolucionarno gibanje. Splošno vlada mnenje, da bodo Italijani teko na 14 dni zapustili ozemlje SHS.

Sporazum med Itali o in Jugosla-vijo. Trst mednarodno pristanišče.

Iz Zveze poročajo, da je Lloyd George izde-lal jadranski program, ki naj bi izravnal nespo-razumenje med Italijo in Jugoslavijo. Iz Milana pa javljajo, da italijanska vlada ne namerava ugo-varjati preastrotitvi Trsta v mednarodno svobodno pristanišče. Italija ima mnogo luk, ki bi bile na-ravnost težko oškodovane z aneksijo Trsta. Ker je računati tudi z odločnim odporom Jugoslovancov, bo mirovna konferenca enostavno sklenila, da se Trst proglasi za mednarodno svobodno luko.

Praznik v Mariboru.

Praznik narodnega ujedinjenja, NV v Zagrebu je izdalo dne 3. dec. v Belgradu ukaz, podpisal od podpredsednikov Hrvata Pavelića in Srba Pri-bičevića, da se dan 1. dec. proglasi za narodni praznik jugoslovanskega ujedinjenja. Letos se ob-haja ta praznik dne 14. in 15. dec. Dne 14. dec. bo šole prosti dan. Predava se naj povsod o zna-menitosti narodnega ujedinjenja SHS. Dne 15. dec. pa se vršijo cerkvene slovesnosti. Na javnih in po-možnosti na zasebnih poslopih se naj razobesije zastave.

Reditelji za slavnost v nedeljo. Slavnostni od-bor za nedeljsko slavnost najno prosi železničarje, ki so v nedeljo prosti službe, nadalje trgovce in trgovske sotrudnike, doslužene vojake in vse druge inteligente, da pridejo zanesljivo prihodnji petek, dne 13. decembra ob 7. uri zvečer v prvo sobo Narodnega doma k sestanku rediteljskega zbora za nedeljsko slavnost. Izvolil se bo rediteljski zbor in razdelilo delo. Prosimo, da pride na zborovanje vsak, kdor ima veselje sodelovati kot reditelj.

Državni uradi in zavodi morajo v nedeljo raz-obesiti slovanske trobojnice! Posebno za to določene osebe bodo poskrbele, da se bodo ohranila in zabeležila imena tistih, bodisi posameznikov, bo-disi uradov, bodisi trgovcev ali obrtnikov, ki se še vedno bojijo nemčurjev in niso razobesili za-stav.

Ravnatelji, profesorji, učitelji in učiteljice naj te dni v svojih zavodih in razredih vse potrebno u-krenejo, da bodo učenci in dijaki korporativno se udeležili slavnostnega obhoda. Dolžni so skrbeti za red.

Slovenci v Mariboru, povabite svoje sorodnike in prijatelje, naj pridejo v nedeljo v Maribor.

Slovenski delavci, pomočniki, učenci in vsi, ki ste slovenskega rodu, udeležite se v nedeljo slav-nostnega obhoda, ki se začne okoli pol 11. ure dop. pri frančiškanski cerkvi.

Slovenke mariborske na plan! V nedeljo se naj vsaka, bodisi gospa, dekle ali uslužbenka, udeleži slavnostnega obhoda!

Pevci Dramatičnega društva udeležite se v ne-deljo vsi naše slavnosti v cerkvi, na ulici in v Narodnem domu.

Pevci iz okolice, v nedeljo dne 15. dec. vsi v Maribor!

Slovenci iz bližnje mariborske okolice, v nedeljo dne 15. decembra vsi na slavnost v Maribor! Sodelujte, agitirajte od hiše do hiše.

Slovenci in Slovenke iz Št. Petra, Hoč, Smar-jete, Jarenine, Kungote, Sv. Krita, Št. Ilija, Kam-nice, Selnice, Limbuš, Studenc, Pobrežja, Slivnice,